

Iris Kren, *Koščki*

V središču umetniške prakse Iris Kren je prisoten koncept pretirane izpostavljenosti, s katerim se umetnica ukvarja skozi prizmo družbe in likovnega medija. Temeljno izhodišče v njenem ustvarjanju predstavlja tehnika fotografske presvetlitve ali *overexposure*, ki jo umetnica prenese v slikarski medij. Želja po izbrisu predstavlja svojevrstno refleksijo na današnjo informacijsko prenasičenost, v kateri lahko zaslutimo potrebo po umiku v popolno osamo. Na razstavi se umetnica predstavlja s serijo fotogramov in slikarskih del.

V seriji fotogramov lahko neposredno vidimo fotografsko tehniko *overexposure*. Za njihov nastanek ni bil uporabljen fotoaparatus, temveč so bili narejeni s postavljanjem predmetov neposredno na površino svetlobno občutljivega materiala (kot je fotografski papir) in nato z izpostavljanjem svetlobi. Rezultat kaže spremembe v tonih, ki jih umetnica dosega s prosojnostjo materiala in s poigravanjem z osvetlitvijo. Tvorijo sekvenco postopnega sejanja in reduciranja informacij skozi bledenje motiva preko odtenkov sivin. Svetloba sprva poudarja in nato s prekomerno osvetljenostjo briše obrise motiva, daje in nato odvzema informacije.

Tehniko presvetlitve kot orodje za redukcijo in izbris informacij prenaša v svojo slikarsko prakso, sama pravi, da slikarsko platno pri ustvarjanju doživlja kot sito informacij. Podobe, ki so kot spomini oziroma sence spominov ujete v meje tega informacijskega sita, so v neprestanem stanju popolne negotovosti, kjer se ob vsakem potegu čopiča zabriše meja med realnim in imaginarnim. Dela tako raziskujejo odnos med tem kar je prisotno in tistim, česar ni ter kažejo na tehten premislek, kjer je površina prečiščena. Ta kljub praznini namiguje na problematiko *overcrowded* sodobnega sveta: umetnica slikarsko polje skuša izčistiti vseh nepotrebnih informacij, te pa nadomesti z nežnimi modrikastimi pigmenti, ki v kontrastnem prehajanju ustvarjajo občutek minljivosti in negotovosti.

Barvna paleta je precej omejena, mestoma zadržana – svetle zaplate »praznine« se mešajo s temnejšimi silhuetami, ki pa ne omejujejo občutka transparentnosti in zračnosti. Slike večjih dimenzij gledalca s svojo monumentalnostjo neposredno povabijo v fizično izkustvo praznine, ki je skorajda meditativna. Na slikarskih delih je motiv zreduciran v belino, na fotogramih pa v črnino, pri obeh torej motiv izgine – končni rezultat je izbris informacij. Praznina kot velik del slikarskega polja gledalca vabi, da skozi introspektivno igro postane aktivni soustvarjalec dela, ki se zaključi ravno s premislekom o odnosu med praznino in gledalcem.

Maja Albreht, Urška Štefanič

Iris Kren (2001) končuje dodiplomski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V lastni praksi raziskuje pojem pretirane izpostavljenosti oz. *overexposure* tako iz likovnega kot iz družbenega vidika. Tehniko presvetlitve prenaša v slikarsko prakso kot orodje za izbris / redukcijo informacij, željo po izbrisu pa razume kot odgovor na vseprisotno čezmerno izpostavljenost informacijam v današnji družbi.